

ZVOLSKÉ NOVINY

VDÁVÁ OBEC ZVOLE U PRAHY

duben 2010 ZDARMA

Několik vět úvodem

Pro mnohé dlouhá zima skončila a ostrým stříhem přišlo jaro. Sluníčko zalilo Zvoli a během několika málo dní zmizel všechny sníh. Naštěstí se pod ním neobjevily hromady nepořádku, jen se musíme poprat s úklidem posypového materiálu a samozřejmě s opravou komunikací, kterým dlouhá a tuhá zima v žádném případě nepomohla. I v letošním roce předpokládáme nižší příjmy do obecní pokladny ve srovnání s rokem 2008, proto se budeme snažit obecní peníze investovat vždy co nejefektivněji.

Vím, že zvláště v letošním volebním roce bude veškerá naše činnost pod drobnohledem. Už v únoru se v internetové návštěvní knize dokonce vyskytl dotaz týkající se volebního programu. Ten nyní ještě není hotový, ale chtěl bych vyzvat všechny, kdo uvažují o zapojení se do práce pro Zvoli, o zveřejnění svých plánů a cílů prostřednictvím dalších Zvolských novin. Jsem přesvědčen, že pro naši obec by bylo jen dobře, kdyby se našli další lidé, kteří by se do veřejného života chtěli konstruktivně a aktivně zapojit, tvořit nové, pro obec prospěšné věci. Další číslo novin vyjde v červnu a rád v něm poskytneme prostor pro zveřejnění prvních volebních plánů novým i staronovým kandidátkám.

Někdo kdysi řekl velmi pravdivou větu – „Za každý dobrý skutek následuje spravedlivý trest.“ V zimním období, asi vlivem dlouhých večerů, se na internetové diskusi vyskytlo několik anonymních příspěvků. Nad některými nezbylo než se pousmát, některé však byly urážlivé a lživé. Uvažovali jsme o povinnosti přihlásit se a podepsat svůj příspěvek, tím by se možná ti nejzarytější anonymové odradili, ale přihlásit se by možná nechtělo ani někomu konstruktivnímu nebo někomu, kdo se třeba chce jen na něco zeptat. Výsledkem naší debaty pak bylo, že si určitě každý soudný člověk udělá o nepodepsaném pisateli svůj vlastní názor. Já na anonymní nesmysly reagovat nebudu, nemám důvod se obhajovat před lidmi, kteří se stydí za vlastní názor.

Mám velkou radost, že se od začátku letošního roku již uskutečnila celá řada velice zdařilých akcí jak sportovních, tak společenských s velkou účastí Zvoláků. Věřím, že se i při všech dalších příležitostech budeme potkávat v hojném počtu – ať už to budou setkání pracovní, společenská nebo sportovní. Pozvání na řadu z nich nalezneme právě v těchto novinách.

Nejen k tomu nám všem přejí vždy dobrou pohodu.

Marcel Pudich

Zvolský ples poosmé

Zvolský ples změnil po osmi letech místo konání a všichni plesuchtiví přijeli do krásného společenského sálu Kulturního centra v Jesenici. Letos bylo prodáno 150 vstupenek a sál byl příjemně zaplněn, na tanečním parketu bylo k tanci vždy místa tak akorát. Výzdoba a celý průběh byl holdem přírodě, magickým čtyřem ročním obdobím a všem, kdo pro Zvoli v jednotlivých obdobích připravují některou z mnoha každoročních akcí. Celý sál byl zkrášlen výkresy a kolážemi z dílny dětí naší základní školy.

O předtančení se opět postarali ti nejmenší, zvolské děti pod vedením Pavly Landové. Krásu tance pak prezentovala právě Pavla Landová se svým tanečním partnerem Honzou Beránkem výběrem ze standardních tanců. Předtančení většinu příchozích příjemně naladilo a parket se zaplnil hned od první skladby. Hudební skupina Šarm střídala tempo i styl a odměnou jim bylo minimum lidí sedících u stolu. Jedním z již tradičních vrcholů večera byla pivní štafeta Sedm statečných, i letos se jí zúčastnily 4 týmy. Jeden ženský, obhájkyně vítězství Zvolské dámy, jeden mužský – Řadovkáři a dva smíšené, Hasičky a hasiči a Šťastná 13. I letos byl závod velmi vyrovnaný a Zvolské dámy mají nakročeno ke třetímu vítězství v řadě, protože letos své vítěz-

ství obhájily, jen rekordní čas zůstal z roku 2007 (Řadovkáři, 52,83 vteřiny):

1. Zvolské dámy	53:50 vteřiny
2. Řadovkáři	54,06 vteřiny
3. Hasičky a hasiči	1:00,33 minuty
4. Šťastná 13	1:00,81 minuty

Ještě před půlnocí znovu vystoupili Pavla Landová a Honza Beránek a jejich druhé předtančení bylo ve znamení latinsko amerických rytmtů.

I letos byla velmi zajímavá tombola, sešlo se v ní 260 cen a o ty nejhodnotnější se před půlnocí samozřejmě losovalo. Mezi tombolové perly patřilo palivové dříví, poukaz na úklid domácnosti, mešní víno, pánská sportovní bunda nebo živé morče (výherkyně byla upřímná a radost neprojevovala, spíše naopak), celkem se losovalo 12 cen. Hlavní cenou pak je automobil Kia Ceed s plnou nádrží na víkend.

V rámci rozloučení pak průvodci celým večerem Iva a Marcel Pudichovi, poděkovali všem za přípravu celého večera a na parket vhodili rukavici coby výzvu k přípravě a realizaci dalšího plesu.

Ples končil daleko po půlnoci, oba autobusy objednané na cestu zpět byly plné spokojených a utancovaných Zvoláků a Zvoláček a v tom prvním se navíc celou cestu krásně společně zpívalo.

ZPRÁVY Z OBCE

Dění na zvolské návsi

Po zimě se ukázalo, že nutnost opravy hráze Velkého rybníka v oblasti školy dozrála. Důsledek těžké autobusové dopravy na dusanou hráz a cestu po její koruně bez pořádného základu, musel jednou dospět do kritické fáze. Přizvaný odborník ze zakládání staveb navrhl technické řešení a sestavil výkaz výměr. Ten s žádostí o doplnění jednotkových cen putoval k pěti společnostem, které se zabývají opravou komunikací. Na návrh stavební komise rozhodla rada o nejvýhodnější nabídce s generálním dodavatelem (podkladní vrstvy, obrubníky a chodníky) a subdodavatelem (asfaltové povrchy). A když už jednou v této části návsi něco začneme, tak to dotáhneme. Chodníkem propojíme školu s družinou, chodníček okolo školy, výsrava vyústění silnic na hlavní komunikaci. Dojde také na „kulhavé schody“ z kostek, co kde zbyly, a nahradíme je chodníkem. Dojde i na veřejné osvětlení. Po dobu opravy nebude návsi projíždět autobus, náhradní zastávka je teprve v jednání. Osazením značek závěrem zjednotíme upravenou hráz Velkého rybníka. Celá naše snaha vede ke zklidnění provozu a zvýšení bezpečnosti chodců a to především školáků.

Mirek Stoklasa

Docházka zastupitelů na zasedání zastupitelstva v roce 2009

	Účast	Omluveno	Neomluveno
Marcel Pudich	5	0	0
Mirek Stoklasa	5	0	0
Hana Šiplerová	5	0	0
Miloslav Petříček	3	2	0
Jaroslava Hrubá	5	0	0
František Králíček	4	1	0
Václav Jež	5	0	0
Jaroslav Šafránek	3	2	0
Luboš Hrachovec	4	1	0
František Mrkus	3	2	0
Věra Nesá	4	1	0
Josef Šebek	4	0	1
Marek Novák	4	1	0
Marie Figelová	4	1	0
Pavla Zelingrová	3	0	2

Ze zasedání Rady obce

- Rada obce Zvole na svých zasedáních projednávala mimo jiné:
- Rada obce schválila vybudování chodníku mezi ulicemi U Potoka a Březovská
- Rada obce schválila opravu požární stříkačky
- Rada obce projednala návrh sdružení Zvoneček týkající se práce na rybníčku ve zvolských lesích. Na společné schůzce se zástupci Zvonečku a nájemcem lesa návrh odmítla

Zápis ze zasedání Zastupitelstva obce Zvole konaného dne 18. března 2010

Zahájení zasedání: 19.00 hodin

Přítomní při zahájení: Ing. Pudich, Ing. Stoklasa, pí. Šiplerová, p. Hrachovec, Ing. Jež, Ing. Králíček, Ing. Šafránek, p. Šebek
Řádně omluveni: Ing. Figelová pí. Hrubá, Ing. Mrkus, p. Novák, pí. Nesá, p. Petříček, pí. Zelingrová

Jednání zastupitelstva zahájil předsedající starosta Ing. Pudich a konstatoval, že je přítomna nadpoloviční většina členů ZO, která zajišťuje usnášeníschopnost.

Volba návrhové komise: pí. Šiplerová, p. Hrachovec

ZO odsouhlasilo všemi hlasy

Určení ověřovatelů zápisu: Ing. Králíček, Ing. Stoklasa

Zapisovatelkou byla pověřena pí. Justianová.

Program:

1. Kontrola usnesení Zastupitelstva obce ze dne 16.12.2009
2. Rozpočtové změny č. 1/2010
3. Informace o vyjádření majitele pozemku č.k. 502/61
4. Schválení zadání změny č. 3 ÚP sídelního útvaru Zvole
5. Bezplatný převod pozemku parc.č. 157, k.ú. Zvole u Prahy
- ZO odsouhlasilo všemi hlasy

1. Kontrola Usnesení Zastupitelstva obce ze dne 16.12.2009

Ing. Pudich - od úkolu předložení čísel účtů zastupitelů pro odesílání odměn za činnost v ZO, což bylo jako úkol zadáno na zasedání zastupitelstva 17.6.2009, se z důvodu nesplnění všemi zastupiteli a blížících se voleb upouští. Dále zkonstatoval, že Ing. Šafránek se z minulého zasedání ZO řádně omluvil a zápis ze 16.12. 2009 bude opraven.

2. Rozpočtové změny č. 1/2010

Ing. Pudich předložil ke schválení rozpočtové opatření č. 1, viz. příloha.

- ZO odsouhlasilo všemi hlasy

3. Informace o vyjádření majitele pozemku č.k. 502/61

Ing. Stoklasa seznámil přítomné s odpovědí pí. Paděvětové na nabídku obce (viz. příloha) o výši ceny za prodej pozemku parc. č. 502/61 v k.ú. Zvole u Prahy. Pí. Paděvětová požaduje cenu 2 300 Kč za 1m² a úhradu daně z převodu nemovitosti vč. poplatků s tím spojených obcí. Ing. Stoklasa navrhuje opětovné odsouhlasení maximální ceny 2.000 Kč za 1 m², prodávající uhradí daň z převodu nemovitosti a obec poplatky.

- ZO odsouhlasilo všemi hlasy

4. Schválení zadání změny č. 3 ÚP sídelního útvaru Zvole

Pí. Šiplerová předložila ke schválení zadání změny č. 3 ÚPSÚ Zvole, týkající se zpětného převodu pozemku ze smíšené zóny na lesní prostory. Účelem této změny byla negace změny č. 1 ÚPSÚ Zvole, která byla provedena za účelem výstavby nové ZŠ a tato stavba se nerealizovala.

Na dotaz Ing. Šafránka, kolik stálo vypracování zadání změny odpověděl Ing. Stoklasa, že pořizovatelem změny č. 3 je MěÚ Černošice a její provedení bylo bezplatné.

- 7 pro, 1 proti (nebylo odsouhlaseno)

Ing. Stoklasa vznesl dotaz na Ing. Šafránka na důvod jeho zamítavého hlasování.

Ing. Šafránek: Na změnu číslo 1 byly vynaloženy určité finanční prostředky a schválením změny č. 3 by tyto peníze byly vyhozeny.

5. Bezplatný převod pozemku parc.č. 157, k.ú. Zvole u Prahy

Ing. Stoklasa navrhl zastupitelstvu bezplatné převedení parc.č. 157, k.ú. Zvole u Prahy z majetku státu do majetku obce, které bylo již projednáváno na zasedání ZO dne 16.9.2009. Při tomto zasedání zpochybnil vlastnictví státu tohoto pozemku p. Petříček. Obec prostřednictvím pí. Šiplerové písemně požádala Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových o předložení nabývacího titulu k tomuto pozemku. I přes urgenci nám byly tyto informace Úřadem pro zastupování státu ve věcech majetkových sděleny pouze telefonicky. Po seznámení p. Petříčka s těmito údaji dále nezpochybnil nabývací titul státu.

Pí. Šiplerová upozornila, že stále není k dispozici slíbený písemný doklad o nabývacím titulu zmíněného pozemku a z tohoto důvodu bude hlasovat záporně.

- 4 pro, 1 proti, 3 se zdrželi hlasování (nebylo odsouhlaseno)

Pí. Šiplerová přednesla návrh usnesení ZO Zvole.
- ZO odsouhlasilo všemi hlasy

Zapsala: Jana Justianová
Zápis ověřili: Ing. František Králíček,
Ing. Miroslav Stoklasa

Základní a mateřská škola – staronové vedení

Parafráze o tom, že dobří holubi se vracejí...

Je to historie stará téměř deset let. Paní ředitelka Kreisingerová náhle odstoupila ze svého místa a zástupkyně, řádně jmenovaná, na naši školu nebyla. Školský úřad „na okrese“ musel nově jmenování vyřešit. Hledal. A hledal „ve vlastních řadách“ zdejších učitelů. Shodou okolností byl na tomto úřadě v pozici zodpovědného člověka za základní školství, zvolský občan Jaromír Vitvar. Ředitel úřadu ho samozřejmě oslovil a přímo vyzval k návrhu, protože jemu škola v jeho místě trvalého bydliště musela ležet na srdci dvojnásob. Úředně i lidsky. „Prozatímní“ volba, lidově řečeno „do prázdnin“, padla na učitelku magistru Strejcovou. Ona sama se velice zdráhala, nechtěla ani na tuto krátkou dobu funkci přijmout. Ale...zkusila to... zavládla spokojenost...a po prázdninách dostala jmenování řádné. Říká se, že to byla dobrá volba. Teď se po mateřské dovolené za svůj stůl vrátila. Dost důvodů na rozhovor. Jeho linie? O všem něco.

Paní ředitelko, nejdříve o tom, co je tu nového ?

Z první návštěvy si pamatuji dva pocity, které vlastně splynuly v jeden. Zeptala jsem se tehdejší paní ředitelky Kreisingerové, jestli má od každého ročníku jen jednu třídu. Myslela jsem tím pouze jednu, protože jsem přišla ze školy, kde bylo sedm prvních tříd a v každém dalším ročníku okolo pěti. A ona mi řekla: „Ano, málotřídka nemáme už rok.“ V první chvíli mi nebylo jasné, o čem mluví. Moje pražská zkušenost se s tím pojmem vůbec nesetkala. Myslela jsem, že něco takového už vůbec neexistuje. Jako bych se vrátila do minulého století.

A paradoxně ten samý dojem mě okamžitě ubezpečil, že tady se mi bude líbit.

Od té doby se toho změnilo hodně. Škola vstoupila do právní subjektivity, přistavěli jsme budovu, zdvojnásobil se počet žáků, vyměnil se pedagogický sbor, neustále dovybavujeme třídy moderními učebními pomůckami, máme počítačovou učebnu a plánujeme další rozvoj v oblasti ICT.

Jsem ale ráda, že se - alespoň podle mého - nezměnil rodinný charakter naší školy. To bylo to, co na mě dýchlo, když jsem sem vešla.

O přístavbě?

Ten nápad vznikl postupně se vzrůstající naštvaností při tvorbě rozvrhů. Jak nacpat do jednoho dne všechny tělocviky, abychom nemuseli vystěhovávat tu největší učebnu na cvičení každý den? No jo, ale když bude třída vystěhovaná celé dopoledne, budou se muset ti chudáci druháci neustále přesouvat po škole. Míčové hry v zimě? Nemyslitelné – tak velká

zase ta místnost není a na oknech žádné sítě. Není kam dát základní tělocvičné nářadí. Jak máme jenom splnit osnovy tělesné výchovy? A pak – máme jen čtyři třídy! Neúplná škola! Kdyby byla tělocvična, možná by se našel prostor i pro pátou třídu.

Samozřejmě, že jsme s kolegyněmi nebyly první, kteří o tom problému uvažovali. Tenkrát ještě starostoval pan Řezníček. Když jsem za ním přišla s otázkou, jak by se tvářil na přístavbu školy, předložil mi již hotové návrhy. Ty se sice ukázaly jako nerealizovatelné, ale právě s ním svitlo na lepší časy. Přišlo sice nové zastupitelstvo, ale myšlenka se otevřela znovu. Postupem času se začala měnit ve skutečnost. Ano, stavbu sice provázely mnohé potíže, ale vidina nové tělocvičny a dokonce tří nových učeben byla radostná. Kolegyně se problémům postavily čelem. Nedbaly řevu vrtaček, datlování zednických kladívek, pokřikování stavbařů ani ran padajících předmětů a statečně vzdělávaly a vzdělávaly. Ta doba byla velmi náročná na organizaci. Začátek školního roku 2005/2006 jsme museli dokonce strávit v náhradních prostorách rozstrkaní po Zvoli a Ohrobcí. Ale děti byly výborné a jako by nás to nepohodilo všechny semklo. Trvalo to ještě další školní rok a pak.....máme tělocvičnu a tři nové třídy.

Novou školu jsme mohli představit široké veřejnosti symbolicky v rámci oslav 120. výročí založení školy ve Zvoli. Ve spolupráci s obcí jsme uspořádali velkou oslavu s výstavou dětských prací, fotografií a pramenů, které zachycovaly život školy od jejich počátků do současnosti. Jeden z nejvýznamnějších exponátů byla i naše chloubka – ručně psaná kronika pana Štulíka a vycpané dvouhlavé tele, které jsme pro tu příležitost nechali zrenovovat.

A já jsem odešla na mateřskou dovolenou.

O tom, koho učím ?

Po návratu z mateřské dovolené jsem převzala úvazek paní magistry Březnové – zastupující ředitelky. Učím angličtinu od 3. do 5. třídy a ve 3. třídě ještě hudební výchovu. Moc se těším na příští školní rok, kdy se chystám převzít zpátky školní sbor. Ten mi ty tři roky opravdu chyběl. Vybudovaly jsme si s dětmi docela slušnou pověst a bez školního sboru se neobešla žádná školní ani obecní slavnost. Našími stálými posluchači byli zahrádkáři, senioři i noví občani Zvole, Ohrobcí a Březové. Moji malí zpěváci byli vždycky nadšení z vánočního zpívání v kostele, které se stalo tradicí. No řekněte, které dítě si zazpívá na kůru?

O našich zájmových útvarech?

Naše škola vždycky nabízela širokou škálu zájmových kroužků. Měli jsme velmi často pro-

Mgr. Lucie Strejcová

Věk: 46 let

Vystudovala: Pedagogická fakulta Univerzity Karlovy, obor učitelství všeobecně vzdělávacích předmětů: český jazyk – hudební výchova

Praxe: srpen 1988 nastoupila na ZŠ Pošepného nám. Praha 4, srpen 1998 ZŠ Zvole

Ředitelkou: 1. 7. 2001

MD: 18. 12. 2006 – 31. 1. 2010

Návrat: 1. 2. 2010

blém poskládat je tak, aby se příliš nekryly. Zkuste vtěsnat okolo patnácti kroužků do pěti odpolední. Mám velkou radost, že s novou tělocvičnou můžeme poskytnout i sportovní vyžití. To byl dříve kámen úrazu. V současné době nabízíme tyto kroužky a zájmové útvary:

Pohybové hry, rehabilitačně-kondiční tělocvik, latinsko-americké tance, wu-shu (neorganizuje sice přímo škola, ale navštěvují ho především naši žáci a s panem Veselým vládne cílá spolupráce), dramatický kroužek, 3 skupiny angličtiny, náprava grafomotorických vad, korálkování, keramika, výtvarný kroužek, paličkování, zobcová flétna, sborový zpěv.

Je to málo?

O mém zpívání ?

Byla jsem vyzvána, abych napsala něco o mém zpívání. Inu, zpívám ráda, zpívám všude, kde to jde a nejen to. Já zpěv a hudební výchovu i ráda učím. Už jsem na to narazila v předcházejících odstavcích. Patřím k těm několika málo šilencům, kteří si dobrovolně stoupnou před třídu a přesvědčují ji, že zpívat můžou všichni. Snažím se využít dětské tvořivosti a ex-hibicionismu a z každé hodiny hudby udělat

pokračování na další straně

zkoušku orchestru. Děti milují, když mohou vzít do ruky jednoduché nástroje a doprovodit písničku. A přála bych vám zažít to všeobecné uspokojení, když se to celé zdaří. Pro to jejich „pančelko, to bylo dobrý“ se budu do školy vždycky vracet.

Snad přispějí svou maličkou troškou do mlýna, když se snažím vychovávat nástupce těch, kteří chtějí více stmelit život obce. A naštěstí jich už není málo. Zábavní i kulturní akce se nikdy neobejdou bez muziky a jak je známo, lid muzikantský si vždy rychle porozumí. Tak hurá na to, ať si můžeme všichni zazpívat.

O tom, co by se právě teď měli Zvoláci o škole dozvědět?

Měli by se dozvědět, že se na naší škole ustálil velice fundovaný pedagogický sbor, který je schopný a ochotný dát jejich dětem nejen základy potřebné k dalšímu studiu, ale i spoustu jiných kompetencí důležitých pro život. Jsem přesvědčena, že zvolská škola má přinejmenším srovnatelnou úroveň se školami pražskými, a v lecčems je i předčí. Když si totiž vyhledáte na našem webu seznam mimoškolních akcí, dáte mi jistě za pravdu. Ale myslím si, že oni to vědí. Stačí se podívat na fotky například z masopustního průvodu. Byly časy, kdy jsme v maskách chodily jen my učitelky a pár dětí. A teď? Zástup masek sahá od školy až ke kostelu. Rodiče se do radovánek zapojují aktivně a s chutí.

Byla bych ráda, aby stejně jako před 100 lety byla škola mimo jiné i centrem kultury a společenského dění v obci.

Na samý konec, o tom, co si přejete?

Přeji si především, aby se na škole udrželo přátelské klima, které tu podle mne vládne, protože když je někde dobrá atmosféra, také se tam dobře pracuje. A my musíme pracovat dobře. Přeji si také, aby i nadále fungovalo trojčipé spojení: žák-učitel-rodíč. Spolupráce všech zúčastněných je pro mě velmi důležitá a chápu ji jako svoji prioritu.

Vladimír Zápotocký

Pozvánka ke společnému úklidu v sobotu 24. dubna 2010

Vážení, po roce Vás opět zveme ke společnému úklidu Zvole. Co se týče celkové čistoty můžeme být až na výjimky spokojeni, nicméně stále je co zlepšovat. Letos bychom se chtěli zaměřit – ve spolupráci s nájemcem obecních lesů, opět na úklid části lesa, úklidovým pracím v prostoru návsí a blízkého okolí a jedna skupinka se bude věnovat úpravě zděné budovy bývalého „prasečáku“.

Sraz v 9:00 na návsi, pro lesní práce u cípu lesa (na místě startu zvolských běhů), s sebou pracovní rukavice.

Po úklidu jsou všichni brigádníci zváni na gulášek a pivo do hospůdky u Zdeňka Jílka (cca od 13:00 hodin).

Ke společnému úklidu Vás zve Rada obce Zvole

Změny u včelařů

V obvyklou zimní dobu proběhlo v naší obci i sněmování včelařů. Novým předsedou byl zvolen Vladimír Kopal. A toho jsme požádali o stručné zhodnocení situace v této místní organizaci.

Pane předsedo, jak vypadá současné vedení? Kolik čítá členská základna? A co Vás čeká v letošním roce?

Je pravdou, že na únorové výroční schůzi ZO ČSV Zvole okresu Praha západ došlo k částečné obměně členů výboru základní organizace. Nově zvolenými členy jsou přítel Ladislav Maršálek, př. Karel Trefil a Vladimír Kopal. Staronovými členy výboru ZO a KRK byli znovu zvoleni přítel Miloslav Jalovecký, Pavel Zahradníček, Ladislav Mráz, Jaroslav Dřímál a Milan Zier.

Členská základna se po roce 2007 - 2008, kdy došlo na podzim a po zimě k velkému úhynu včelstev a mnozí včelaři již neměli sil včelstva obnovit a ve své činnosti pokračovat, ustálila na počtu 20 členů kteří svá včelstva doplnili a starají se o 164 včelstev.

Všichni členové ZO mají hlavní úkol společně postupovat dle pokynů zdravotního referenta přítele MVDr. Ladislava Mráze v boji proti

Nový předseda zdejší organizace, Vladimír Kopal

chorobám včel se zaměřením proti roztoči Varroa destruktora, který škodí všem včelařům nejen v České republice. Po jarním vyšetření byla zjištěna varroa jen na čtyřech stanovištích našich členů což je velmi přijatelný výsledek. Projevila se tak dobrá celoroční práce včelařů a jejich společný postup při léčení včelstev.

Ptal se Vladimír Zápotocký

Pozvánka na členskou schůzi ČZS Zvole

ČZS Zvole Vás srdečně zve v **sobotu 15. května 2010 v 15:00 hod.** na výroční členskou schůzi, která se uskuteční v klubovně zahrádkářů (Březovská 316).

Na schůzi je pozván RNDr. Stanislav Peleška, který bude odpovídat na Vaše dotazy!

- 15:00 – zahájení, schválení programu
- 15:10 – zpráva o činnosti a hospodaření, revizní zpráva, plán práce a rozpočet, plán zájezdů
- 15:45 – odborná přednáška, vystoupení RNDr. Stanislava Pelešky
- 16:15 – občerstvení, volná diskuse
- 17:00 – schválení usnesení a závěr

Pálení čarodějnic ve Zvoli

Kdy: 30 dubna 2010

Kde: na hřišti Sokola Zvole

Program:

17:00 – 19:00 (zahájení, čarodějnická stezka, odvahy a zručnosti, čarodějnická diskotéka, vyhlášení čarodějnice dne)

19:00 – až ??? zapálení ohně, opékání buřtů, poslech a zpěv za doprovodu skupiny Sklerotici, volná zábava

Pořadatelé:

Obecní úřad Zvole
Sokol Zvole
Školská, sportovní a kulturní komise
Hasiči Zvole

Zvole mýma očima

Tentokrát jsme o pohled na naši vesnici požádali člověka, který v ní již hodně prožil. Jak by ne! Pan Vendelín Hájek nejenže se 16.května dožívá 90 let, ale „o Velikonocích“ si prožije malou rodinnou oslavu, protože to bude právě 65 let, co si vzal za manželku slečnu Marii Trefilovou a stal se občanem Zvole. K tomu je dnes také nejstarším žijícím členem zdejšího Sokola. To je jistě dost důvodů na malé popovídání.

Pane Hájku, Vaše rodina se celkem ráda přiznala a přivádala do Zvole. Vy jste přeci nebyl první z rodiny, co přesídlil z Okrouhla do Zvole?

Ano, už jsem tu měl dvě sestry. Jedna byla Krásná „na průhonu“ a druhá Běhounková, tam co je dnes školka. I můj brácha Standa, hodně lidmi vzpomínaný hasičský činovník, měl ke Zvoli pouto. Vyučil se tu na návisi u pana Ortmana.

Měsíc před koncem války jste na to ještě moc nemysleli, ale po válce tu hodně okolních novomanželů postavilo svůj nový dům. Okolo Vás jich taky bylo dost, že?

Tady, co je dnes pošta, školka či květinářství, bývala jen pole. Ale na zahradách okolo cest se stavělo. Třeba mimo nás Drahuna s Vladimírem Malých, Jirina s Frantou Kataržukovi, Malířských, Pařízkovi, Zápotockých, Syrovátkovi, ano okolo se stavělo. Znamenalo to odříkání, ale naše generace toužila být ve svém. Zvole byla dobrou adresou. Silnice, elektřika, ale až někdy od roku 1951 jezdily autobusy. Jinak to znamenalo hezky pěšky na vlak. Za každého počasí. A to museli i Okrouheláci! No, a vidíte. Dělal jsem na sichty ranní a odpolední, a přitom jsem ještě stačil pomoci příbuzným a známým se zabíjačkou.

Leden 1990. Zimní klasika. Pan Hájek právě zabíjí, jako už tradičně u Syrovátků, a proto taky ta asistence Slávka Syrovátky. A ten pašik? Kolik asi měl, pane Hájek?

Jak to přišlo, že Vy uznávaný řezník, jste řezničnu nedělal a ocitl se ve fabrice?

To potkalo víc lidí, že nemohli dělat to své. Já jsem na konci války dělal řezničinu v uzenářství Seidl, bylo však vybombardováno velkouzenářství Maceška a následně došlo ke stěhování a přetahování lidí. Pak se přidaly i manipulace lidmi ze strany řídících lidí z KSČ. No, a „mod-

Rok 1985. I. ročník memoriálu Jana Prchlíka. „Na tribuně vysedávají skalní fandové“. František Hrachovec, Václav Volánek, Josef Blábol i Vladimír Přeucil se dívají fotografovi do aparátu, jen Vendelín Hájek už má oči na hřišti. Není se co divit jeho důvodům. Hraje se zápas starých gard Zvole-Okrouhlo. Ve Zvoli žije a v Okrouhlu se narodil.

řanské fabriky“? Ty spolky hodně lidí. Tam jsem chodil do práce a zabíjačky, to bylo, jak by se řeklo, melouchem.

A zkoušel jste i své děti třeba vést ke svému řemeslu?

Zkoušel. Se Slávkem to byla legrace. Když měl dát králíkovi za uši, zavřel oči a otočil hlavu. Zbytečná námaha. Jarka, kdyby si nevybrala jiný obor, ta by byla dobrá. Umí se postavit ke každé práci. Ale zvolila jinak. Ani jednoho jsem ale do svého řemesla netlačil. Vybrali si oni samotní.

O tom, jak to bylo přesně s Vaší prací pro zdejší fotbal, není prázdný psaný dokument? Jak to tehdy bylo?

Ani já sám už přesně nevím. Hodně agendy mi připadlo se zastupováním klubu „na okrese“. Tam jsem jezdil pravidelně. Dokonce mi pak udělili nějaké ocenění a diplom, mám ho někde doma uložený. Rád vzpomínám na ty doby. Jedničkou tu byl nesmrtelný Honza Prchlík, fotbalista od Boha. Měl jsem rád brankáře. Především dva. Jardu Řezníčka a po něm i Petra Jasanského. To byli gólmáni. Urostlí a elegantní. Zápas s Okrouhlem bývaly taky sousedským magnetem, zvlášť když tam vládla parta okolo Pepíka Fráze, co se přiznal do stavení u Lebedů. V Libři zase Pepík Pechar. Ten jezdil s autákem, nákladákem a vozil kopačky sebou i v práci. Jak se někde hrálo, musel být u toho. A pak populární sudí Ota Štecher, co to všechno s přehledem řídil z pulciho kruhu. Na ty roky se nedá zapomenout.

Jak se změnila za ty roky obec a jak její řemesla „kolem jídla“?

Obec se změnila hodně. Když jsem se sem přiznal, byl to barák na konci vsi a teď je to rušná křižovatka. A řemesla? Do začátku vlády komunistů měl po válce ještě chvíli řeznický

krám Franta Petrák, ve stavení Oldřicha Trefného na cestě od Růžičků z potoka měl vchod do krámků jistý Koucký, ten u Trefných vedl i hospodu. Pak už sem jen léta dojížděl z Březové Pepík Vodička. To už byl ale zestátněn. Nebyl soukromník. To padlo. Pekařství bývalo u Vykoukalů a cukrárna tu nebyla. Cukrář Vašek Ebr dělal v Praze, ale když nějaký soused potřeboval udělat dort, zaklepal u něho. A odmítnut nebyl.

Nenápadný pán, co svou práci a činnost nikdy neprodával, pořád sleduje obec i fotbal. Jedna věc vadí – a nejen jemu – jak vyjdete od potoka na kanál a máte přejít silnici na hřiště, nesmíte být starý. Schůdky nevalné úrovně tam sice jsou, ale zábradlíčko už asi deset let ne, a je to v háji. Protože popojít cestou k Vranému je nemožné. Dnešní majitel Fafejovic a potom Brožovic stavení nic nedělá s tou louží u vrátek. To už je brod. Škoda, stačilo by málo.

Dalo by se povídat ještě dál a dlouho. Místo tečky tedy dva „hlasy z lidu“. Osoba blízká. Paní Vlasta Syrovátková : „Pan Hájek je můj strejda. Bratr mé matky. Rozvětvenému příbuzenstvu vždycky pomáhal a celá dlouhá léta u nás zabíjel. Mám na to řadu dokladů, rodinných fotek. Už od jeho mládí. On byl focen, protože totiž uměl mistrovsky zabíjet všechno. Prasata, býčky i krávy. A po každé Vám koukal vyhovět a najít si na Vás čas. To člověk ocení.“ Osoba vzdálená. Uctivý soused vzhlížející k panu Hájkovi až obdivně David Krob : „Když se ho zeptáte, kolik mu je let, bez okolků řekne devadesát. Hádali byste mu méně. Ale tak to chodí. Mít duši mladého muže a pověst anglického gentlemana on v mých očích určitě má.“ Co víc dodávat? To jsou slova, která čteme u klasiků. Tak pane Hájek : na zdraví! A do stovky!

U odpoledního káfička s jubilem zaznamenal soused Vladimír Zápotocký

Zvole v převážně květnových dnech před 65 lety

Jsem stařec. A starci si ve většině myslí, že jsou určeni k sepisování pamětí. Tomuto naivnímu vrtochu jsem podlehl i já v představě, že to bude někdo číst. Vytrhl jsem jeden střípek o Zvoli a požádal Zvolské noviny o otištění. Posuďte sami, jestli mám pokračovat.

Bylo jaro 1945, protože v Praze bylo již husto, odstěhovali jsme se s matkou a babičkou na chatu, kde válka byla daleko. Byl to rok, který měl celému světu přinést konec války.

Téměř vždy, když bylo krásné ráno a potom jasný den, objevily se na obloze bombardovací perutě, které letěly na Německo. Díval jsem se na ně triedrem, byly v pravidelných formacích a zanechávaly za sebou bílé pruhy. Později jsem se dozvěděl, že to byly čtyřmotorové, tehdy vrtulové létající pevnosti B 17, Liberátory a Lancastery, převážně s americkými a anglickými piloty. Létaly prakticky přes Zvoli, protože navigátoři se orientovali podle toku Vltavy.

Často je doprovázely stíhací perutě, aby je chránily před německými letadly. Byly to stíhačky typu Spitfire a Hurricane. O tato letadla jsem se později zajímal, zvláště v době, když jsem měl možnost se seznámit s našimi piloty, kteří ve válce létali v Anglii v perutích RAF.

Stíhači útočili především na nádraží a lokomotivy, aby ochromili Němcům dopravu. Tím, že útočili na lokomotivy, tak se jim říkalo kotláři. Z chaty byly vidět střemhlavé nálety stíhaček na nádraží ve Zbraslavi, doprovázené dlouhými kulometnými dávkami, obrát stíhačky znovu za kopec a palba. Často se stalo, že přiletěla i německá letadla a začal vzdušný souboj. Měli jsme nařídenu utéct do sklepa pro případ, že by na nás zabloudila některá kulometná dávka, ale přece jen jsem se tajně na některé souboje díval.

Stíhací pilot kapitán Carl R. Alfred

Poprvé jsem viděl tryskový německý stíhač Messerschmitt 262 A, který se přehnal k našemu velkému zděšení těsně nad chatou a za ním ho pronásledoval anglický letoun. Výsledkem těchto soubojů byly také sestřely letadel. Nad Zvolí přeletěl již hořící sestřelený americký letoun, který nakonec havaroval v Ohrobcu na poli v prostoru dnes zastavěné části ulic Krátká a Spojovací. Pilot v havarovaném letadle uhořel. Dlouho hořely zbytky letadla a vybuchovala munice. Mladý stíhací pilot Carl R. Alfled z Ohia byl pohřben na zvolském hřbitově. Bylo zakázáno na hrob dávat květiny. To se ale příliš nedodržovalo a květiny nosili lidé tajně. Po válce přijeli jeho rodinní příslušníci a ostatky byly převezeny na vojenský hřbitov do Francie. Nad Skochovicemi byl sestřelen německý pilot, který se zachránil padákem.

Nic už neodvrátilo porážku „Velkoněmecké říše“. V Praze vypuklo povstání a ve Zvoli byl strach ze zbytků německých posádek, které utíkaly do zajetí k Američanům, protože se bály zajetí Rudou armádou. Ale to nechme historikům.

8. května večer všichni přibíhali a křičeli: „Na návsí u rybníka je Rudá armáda“. Bylo ohromné nadšení a všichni jsme tam běželi. Na silnici stála obrněná vozidla a tanky, vojáci byli unavení, zaprášení a stále se ptali „gdě Praha“. Přijeli osvobodit Prahu a jeli nepřetržitě po tehdejších prашných silnicích až z Berlína. Ještě téhož večera odjeli, aby dorazili 9. května ráno do Prahy. Od 5. května 1945, kdy vypukla v Praze revoluce, nepřetržitě přšelo. 9. května přijela Rudá armáda do Prahy, svítilo slunce a všude rozkvetly šeříky. Od té doby každým rokem pozorují, jestli již 9. května zase šeříky kvetou.

Mysleli jsme si, že tímto pro nás válka skončila a žádné vojáky už neuvidíme. Za pár dní podle naší chaty začala jezdit vozidla a na kraji lesa se utábořilo tři tisíce vojáků armády generála Malinovského. Postavili stany, natáhli z vesnice elektrický proud, zajeli na obrátku do Německa pro nábytek, pohovky, ušáky, stojací lampy, ale i tělocvičné nářadí jako byla bradla,

Nadporučík Rudé armády Černigov v uniformě důstojníka čsl. armády

kruhy a podobně. Vše, co potřebovali, vozili z Německa, od nás si nebrali nic nebo nám spíš rozdávali. Zvláště jídlo.

Pro mě to znamenalo, že jsem ráno odešel z domova a vracel se až večer. Bylo to ohromné dobrodružství žít ve vojenském táboře.

Některé postavy si zvláště pamatuji.

V chatě u nás bydlel nadporučík Ing. Černigov, měl vůči nám ohromnou důvěru, jezdil s otcem do Prahy do tiskárny, kde otec pracoval a nechal si u našeho známého ušít novou uniformu podle vzoru československých důstojníků.

Vojáky i důstojníky u nás bylo stále plno, protože otec je začal fotografovat. „Fotočky“, jak říkali, všichni strašně chtěli. Byla to asi jediná možnost, jak poslat domů něco víc než dopis. Fotografovalo se na desky, negativy i snímky se dělaly v zatemněném sklepe při speciálních petrolejkách, které na to otec měl. Nyní jsou petrolejky i ostatní zařízení v muzeu v Jílovém.

Někteří vojáci chtěli vidět, jak fotky vznikají, ve tmě při vyvolávání, v té atmosféře sklepa se trochu i báli.

Otci došly fotografické papíry. „Ničevo“ dovezeme. Vzali auto a přivezli z Německa bednu papírů. Včas je otec zastavil, když je rozbalovali na světle.

Přicházeli prosti vojáci i důstojníci. Převážně to byli prosti lidé od rodin. Chtěli fotočkou doma dokázat, že ještě žiji. Když jeden měl tři významení a druhý žádné, jedno odepnul a připnul kamarádovi, ať doma vidí, že je také geroj.

Jeden kapitán chodil téměř denně na návštěvu, zašel nenápadně do kuchyně a diskretně bez řeči položil kostku chleba. Věděl, jak to máme složité s jídlem.

Přišli tři vojáci, za plot naházeli metrová polena dříví, haldu prádla, několik kostek vojenského mýdla, lehli si pod strom a babičce říkali „babuška vyper“. Jak to skončilo ani nevím.

Pochopil jsem, že jednou jim došlo maso na vaření. Ráno vyjela auta a večer dovezli živé krávy z Německa. Černobílé simenské.

Krávu uvázali ke stromu asi tam, kde je dnes hájovna. Jeden voják vzal dýku, rozmáchl se a bodl ji mezi rohy. Asi si myslel, že se takto dá zabít kráva, to se velmi mýlil. Dýka zabrnkala zabodnutá mezi kravskými rohy a on se v oka-

mžiku válel asi pět metrů dál v lese. Potom ji zastřelili a mně řekli ať si jdu domů pro kbelík. Do něho mi potom dali kus kravského masa.

Na poli před námi se pásli koně, hlídal je takový starší voják, vždy chtěl abych si k němu sedl, že mu připomínám jeho děti. Z kapsy vytahoval takovou ošoupanou fotografii, na které byla jeho žena a dvě děti. Říkal „vsje ubili fašisty“ a brečel. Tehdy jsem to tak nechápal, ale nyní po šedesáti pěti letech se mně také chce brečet.

Válka ve světě ještě neskončila, bránili se ještě Japonci a vypadalo to tak, že vojáci od nás ještě pojedou, jak říkali velitelé, na Japonce.

Začali likvidovat tábor, vše nakládat, loučit se a odjíždět. Poslední scéna byla jako z obrazu malíře Branalda. Před námi na poli stála v jeteli bryčka a pásł se zapomenutý kůň. Přišel voják a říkal mé matce „vezmi si koňa a bryčku, dám ti je“, nemohl pochopit, že to u nás tak nešlo.

Po odchodu vojáků zůstalo v lese dost munice, která nás velmi zajímala. Sbírali jsme patrony,

kteří se opřely o zeď, rázně se do středu patrony duplo, ta se rozlomila a vysypal se střelný prach. Střelným prachem se potom vysypávaly cestičky, které se k naší náramné radosti zapalovaly,

aby po nich plamen letěl a syčel.

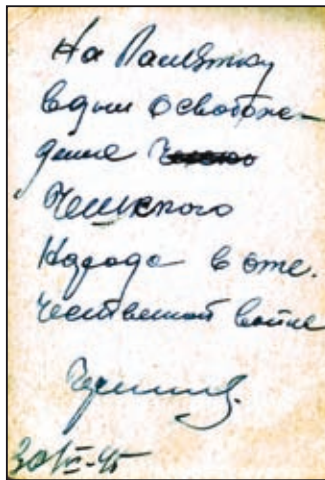
To jsou mé vzpomínky a zážitky z války.

Ještě poslední střípek ve vyprávění tak úzce spjatý se Zvolí a květnovými válečnými dny. Je to jenom připomenutí na našeho dobrého přítele zprvu pana Šišku, později generálmajora Aloise Šišku letce 311. Československé bombardovací perutě nočních bombardérů RAF. Ač generál, byl to stále nenápadný člověk, drobné postavy, domácí kutil,

amatérský automechanik, tvrdohlavý Moravák, který měl rád krb, whisky a čaj s mlékem.

Při krátkém ohlednutí do minulosti nezapomínáme na takové hrdiny, jako byl generál Alois Šiška, zvolský občan.

Jiří Lorenc

Věnování od nadpor. Černigova

A není to Apríl!

Pohled na zákony, které „český venkov“ vůbec nepotřebuje

Také patříte k lidem, kteří jsou skálopevně přesvědčeni, že tolik zákonů, co najdeme ve Sbírce zákonů, ani k životu nepotřebujeme a že v nich určitě musíme objevit úplné voloviny? Jsem jedním z Vás a pro utvrzení (jen jako vzorek „náročností“ poslanecké a ministerské činnosti) uvádím tři ukázky, že máme pravdu.

Dva příklady z Vyhlášky o standardech pro hospodářská zvířata, předkladatel ministr zemědělství Palas, politická strana ČSSD (rok 2004) a jeden „o stromořadí“ předkládaný současným úřednickým kabinetem premiéra Fischera (2009)...

Muselo to ale být napínavé klání mezi levicí a pravicí, když si představíme i předpokládané přemlouvání „přeběhlíků“. Někdejší prezident T.G.M. říkal sněmovně „žvanírna“. Už tehdy.

1. Nejlepší je být prasetem. Už definice je k popukání „prasetem rozumí se zvíře druhu prase“. To má právo na maximální hranici hluku 85 decibelů. Při jakémkoli ustájení má také právo „vidět na ostatní takto ustájená prasata“. Majitel mu musí opatřit podestýlku, v níž se může bez přestání vrtačit.

2. Nejhorší je být kuřetem. Předpisem se kuřata mění na „hmotu“ chovanou v hustotě „až 42

kilogramů na metr čtvereční“. Hlídána a sledována je hlavně míra úmrtnosti před samotným spotřebováním jako potrava pro obyvatele.

3. Kolik stromů musí mít stromořadí. Nařízení vlády č.335/2009 o stanovení druhů krajinných prvků říká, že „stromořadí je útvar liniového typu tvořen nejméně 5 kusy dřevinné vegetace“. To by Vás nenapadlo, co?

A protože jsme loni oslavili nádherné stoleté výročí našeho Sboru dobrovolných hasičů Obce Zvole u Prahy, tak také něco „pro usmání“ z hasičské zákonnosti a předpisů. Ministr vnitra Pecina zrušil vyhláškou poplachové plány vyjmenovaných okresů. To je fofr. Okresy samotné zanikly už k 31.12.2003. Podobné je to i s předpisy o „zákazu kouření“ ve vymezených prostorách. A tak, zvolští hasiči – kuřáci a kuřačky – máte ve zbrojnici také tabulku „Zákaz kouření“? Z kterého je roku? Jen pro pořádek. Ve „staré zbrojnici“, kterou jste tak pěkně vylepšili, bývala jedna původní z časů Rakouska-Uherska a druhá z roku 1959. To zdejší sbor právě oslavoval 50 let trvání. Ale, kde je „starým časům“ konec...

nad současnými zákonnými předpisy kroutil hlavou Vladimír Zápotocký

Ještě jsou mezi námi poctiví lidé

Při jedné z mých vánočních procházek jsem ztratila náramkové hodinky. Již jsem vůbec nevěřila, že by se mohly najít. A přece! Díky poctivému člověku. Nálezkyň je odevzdala na obecní úřad a ten jejich fotografii zveřejnil na webových stránkách Zvole a tedy také díky internetu je zase mohu používat. Děkuji neznámé osobě za její příkladnou poctivost. Velice ráda bych jí poznala a poděkovala jí osobně.

Marie Sodomková

Úžas

Byla jsem pár dnů ve Zvolí. S obdivem jsem prohlížela upravené cesty od sněhu, aby lidé mohli bezpečně chodit. Na tehdy bílé stráně žádný odpad (plechovky, papíry a j.), jak je to v Praze. Je krásné vidět nejen pěknou přírodu, ale i čistotu. Ta mnohde není. Obdiv patří vedení obce, která se o toto snaží.

Jaryna Vorlíčková mobil: 732 868 763

VE ZVOLI SE TAKÉ STALO

V plesové pivní štafetě obhájila vítězství tato sedmička Zvolských dam. Oproti minulému roku se sestava změnila jen na jednom místě.

Vynášení paní Zimy

Na to, jak první jarní den ponese Morenu a s ní celou, pro mě téměř nekonečnou zimu ze vsi, jsem se těšil. Těšil, protože byla dlouhá, nepolevující a na místní zvyky studená a plná sněhu. Ani nechci vzpomenout na rána, kdy pohled z okna znamenal zase nový příděl sněhové peřiny, či aspoň pěkně nablýskanou ledovou silnici. Ta nadějná chvíle, kdy noc začne ztrácet na své délce nade dnem, teplota už neklesá pod červenou čáru teploměrů a sluníčko dokáže vlévat sílu k řešení každodenních, byť všedních starostí. Před školu přišla celá kupa menších dětí, zvědavých, co že se to vlastně bude dít. Muzikanti spustili, Morena v čele průvodu, kdo chtěl, dal barevnou pentli. Tak se prošlo celou vsí až k potoku, letos krásně vodnatému, děti odříkaly básničky, zazpívaly písničky, přišel okamžik zapálení a následného utopení Moreny. V té chvíli vykuklo sluníčko, jinak schované za mraky, a pošimralo všechny laskavými paprsky. Zima skončila.

Na závěr obrovské poděkování Lence Netopilové za přípravu a organizaci celého dne. Každý si musel odnést příjemný pocit ze setkání.

spokojený účastník Mirek Stoklasa

VE ZVOLI SE TAKÉ STALO

Masopust

V tradičním masopustním průvodu vedle sebe kráčeli jeptišky, hudebníci i lůza ve společném zájmu užít legraci, zazpívat si a ochutnat co dobrého nám zvolské hospodyňky nabídnou k ochutnání.

Dobré nápady a šikovné ruce

Není to dlouho, co jsme se mohli potěšit výstavou českých betlémů v administrativní budově firmy Šebek-INTEBO a již v druhé polovině března mohli návštěvníci obdivovat překrásné práce šikovných rukou. Se vkusem byly vystaveny předměty vyrobené technikou patchworku (=spojování jednotlivých, obvykle různobarevných kousků textilu do působivých obrazců). Ty byly sešívány s úžasnou přesností a vkusem. Velmi příjemně a zajímavě působily i ostatní ukázky jak velikonoční výzdoby, tak vitráže a jiné vystavené výrobky. Děkujeme rodině Šebkových za uspořádání výstavy a těšíme se na jejich další nové nápady.

Mladí a talentovaní

Šest foto-zastavení nám připomíná naše nadané rodáky, co byli tak talentovaní, že v hokejovém dresu místního Sokola začínali už jako šestnáctiletí!

Zastavení první (foto č.1). Prvním z nich byl Stanislav Adámek. Z domova to měl na velký rybník „jen pár kroků“. Od malička. Ještě nechodil do školy a už uměl bruslit. V prostřední řadě klečí pod dlouhánem Rudlou Červenkou z Ohrobce. Dole vlevo je v kšiltovce taky budoucí dobrý hokejista Jirka Zeman. Všichni snili o tom, že z nich budou slavní hráči. Standa byl nejnadanější. Už od školních let byl jeho

talent nepřehlédnutelný, a tak není divu, že pan František Škobis (všemi uznávaný šéf zdejšího hokeje) přesvědčil jeho tatů k udělení souhlasu, vydal Standovi dres a výstroj - a pan doktor Mejstřík dal v Dolních Břežanech potřebný „štempl“ na jeho ostaršení.

A tak Standa začal hrát. A jak! Od prvních zápasů byl v zájmu „lanařů“ z vyšších soutěží. **Zastavení druhé (foto č.2).** Tři nadějní Adámkové připravovaní pro zvolský hokej. Odleva právě Standa, pak Tonda a Láďa. Jeho dva kamarádi ale měli smutný osud. Přišli o život při havárii na motocyklu. Ano, kamarádi a nikoli příbuzní. Ve Zvoli bývalo patero Adámků. Láďa „z hotelu“ familiérně zvaný Adášek, tajemník na obecním úřadu Josef nazývaný Pinda, taky Josef, ale z kovárny (otec Láďa a Aleny, dnes paní Řezníčkové), Stána ze statku (otec Standy, dnes

tam žije Stanova sestra, manželka Oty Hosta) a Tonda ševců (otec Tondy, na konci „průhonu“ proti Blábolům). Co to bylo za hokejovou dobu? Standa začínal a největšími hvězdami zdejšího dresu byli František a Jaroslav Škobisové, Václav Hůrka a Stanislav Smíšek.

Zastavení třetí (foto č.3). Dalším v řadě byl Otakar Trefný. Později populární „Oták“ to měl na rybník ještě blíž než Standa. Bydlel takřka na hrázi. Na rozdíl od Standy to nebyl brilantní technik a bruslař. Povahou i filozofií hry to býval řízný bek. Nebál se nikdy a nikoho.

5

4

Zastavení čtvrté (foto č. 4 a 5). Potom přišla dvojice Josef Blábol a Jaroslav Malířský. Tam bylo „ostaršení“ jednoduchým řešením. Oba jejich tátové bývali zrovna pravidelnými funkcionáři Sokola a tak, když to mančaft potřeboval, souhlas byl samozřejmostí.

Zastavení páté (foto č. 6). Josef Knotek byl slibný od prvního zápasu. Rychlý, někdy až zbrklý, ale jak byl na ledě, pořád se „něco dělo“. A když k němu přibyli šestnáctiletí František Škobis a Stanislav Šticha (oba tátové bývali hráči a současní funkcionáři), libovali si fandové, jak máme slibný útok. Jenomže, Knotek musel po roce na vojnu – a nahradil ho další šestnáctiletý!

Zastavení šesté (foto č. 7). Petr Jasanský. Útok Škobis-Šticha-Jasanský se tak stal ve své první společné sezóně vůbec nejmladší „lajnou“, co jsme kdy měli. Stáří: 17 + 17 + 16 = dohromady měli všichni tři pouhých 50 let! Se všemi před nimi si

Standa Adámek v našem dresu zahrál (byť svá nejlepší léta strávil jako střední útočník v dresu Slavoj Zbraslav, za nás často hostoval - a až na sklonku kariéry si zahrál na beku ve Vraném). O těch třech nejmladších, měl a ještě dnes má, slova uznání „všichni tři to uměli“.

Vladimír Zápotocký

repra zapůjčených fotografií: Vladimír Brada

6

Vojta Straka

Mladé naděje ve Zvoli Vojtěch Straka

Šestnáctiletého šachistu ze Zvole jste již mohli mnohokrát vidět v rubrice Šachy. Jeho úspěchy v šachách jsou opravdu nepřehlédnutelné, a proto jsem se rozhodl zveřejnit rozhovor s ním.

Jak dlouho se věnuješ šachům?

S šachy jsem začal asi ve 4 letech. Dostal jsem se k nim díky bráchovi a tátovi, které jsem vidal hrát šachy doma a poprvé mě vzali do šachového kroužku.

Kde jsi s šachy začal?

Začal jsem u pana Procházky, který vedl tréninky na škole v Modřanech.

V kolika letech jsi vyrazil na svůj první turnaj?

V pěti letech jsem se zúčastnil prvního turnaje na Smíchově. Hrál jsem 7 zápasů a vyhrál přibližně tři. Vzpomínám si, jak jsem měl radost ze své první vyhrané partie. Když jsem zahrál poslední tah, zakřičel jsem na celou místnost: „Mat!“

Co považuješ za své největší úspěchy v této královské hře?

V sedmi letech jsem vyhrál Mistrovství Čech do 8 let, když jsem uhrál 7 bodů z 9 kol. V poslední době si nejvíce vážím 6. místa na Mistrovství republiky a 2. místa na Mistrovství juniorů v rapid šachu.

Jaké soutěže v současné době hraješ?

Před dvěma lety jsem musel opustit zvolský klub, abych se mohl účastnit vyšších soutěží družstev, takže v současné době hraji za tým SK Oaza Praha. Nastupuji ve dvou družstvech – v Extralize dorostu a 2. lize dospělých. Do budoucna bych si chtěl zahrát sezónu v extralize dospělých, což je nejprestižnější soutěž družstev u nás.

Jak to vidíš do budoucna? Plánuješ hrát šachy na světové úrovni nebo je budeš vnímat jako koníček?

Do budoucna nevidím... Ale jako profesi je zatím neberu. V celé republice se šachy slušně užívají jen pár nejlepších a mezi ně se dostat není snadné, protože je zde velká konkurence. Registrovaných šachistů pouze u nás je přes 10 000.

Kolik času strávíš za týden nad partiemi?

Každý týden se čas strávený hrou nebo studiem šachů různí... Některé týdny trávím celé na šachových turnajích, takže se šachům věnuji téměř nepřetržitě. Obvykle hraji alespoň jednu partii za víkend nebo jezdím za svým trenérem do Plzně. Snažím se šachům věnovat alespoň chvíli každý den, ale občas se k nim vůbec nedostanu...

Máš vůbec čas na jiný sport kromě šachů?

V takové míře jako šachům bych se dalšímu sportu už věnovat nestihl. Přesto mi zbývá nějaký volný čas a šachy nejsou jedinou mojí zálibou. Na amatérské úrovni se věnuji fotbalu. Jinak se zajímám o geocaching, čtení a filmy nebo muziku.

Jak to stíháš zároveň se školou?

Šachy mi hodně pomáhají v učení, takže ani v 5. ročníku osmiletého gymnázia nemusím sedět nad učebnicí nějak dlouho a výsledky ve škole mám dobré... Díky šachům si dokážu lépe látku zapamatovat, případně pochopit, takže se dá říct, že jsou dobrým tréninkem i pro školu.

Rozhovor vedl Jan Stoklasa

Soutěže dospělých šachistů

V letošní sezóně zvolští Medvědi sestavili dvě kvalitní družstva pro soutěže dospělých. Týmy jsou složeny z dospělých medvědů a talentovaných dětí. Družstvo A hraje v regionálním přeboru skupině A a k zápasům nastupuje vždy v osmičlenné sestavě. Zápas osmičlenných družstev znamená, že se hraje celkem 8 partií a celkový výsledek udává součet uhraných bodů jednotlivých hráčů. (např. 3:5 znamená, že 3 partie vyhrálo jedno družstvo a zbylých 5 druhé družstvo). Pokud hrajeme zápas doma, máme na první šachovnici bílé figury, na druhé šachovnici černé figury a na dalších se to vždy střídá. Zápas vyhrájeme, pokud získáme více než čtyři body. Soupiska našeho družstva obsahuje 17 hráčů a kapitán družstva zajišťuje sestavu na jednotlivé zápasy. V letošním roce se role organizátora skvěle zhostil Bedřich Chaloupka junior. Týden před zápasem každý hráč ví, na které šachovnici nastoupí, a tedy jakými bude hrát barvami a jací soupeři připadají v úvahu. Běda dokáže hráče vyburcovat a správně naladit na soupeře. Společně s Markem Woitschem, který se stará o rozborů jednotlivých partií, vytvořili výborné zázemí pro fungování družstva. Za dobré výsledky Áčka může také správně sestavená soupiska, kterou pomáhal vytvořit Jirka Sladovnik. Bez jeho rad a podpory bychom děti nenasadili tak vysoko. Byl to odvážný tah a podle výsledků se vyplatil. Na hráčích se začaly také projevovat účinky pravidelných tréninků. Více si věří a dokážou rovnocenně bojovat se soupeři. Naši trenéři Láďa Smejkal, Ondra Straka a Vojta Straka odvádí dobrou práci. Rázem jsme se z outsidera skupiny stali obávaným soupeřem.

Důležité však je, že členové družstva jsou dobrou partou, která si lidsky sedla, a hrát šachy je baví. Na soupisce jsou (v závorce hodnota ELO) - Martin Listopad (1933), Ondřej Straka (1909), Marek Woitsch, Lukáš Boček (1354), Jaroslav Česánek (1504), Bedřich Chaloupka (1822), ing. Jaroslav Česánek (1766), Jiří Rybáček, ing. Jiří Sladovnik (2122), Vlasta Hrabcová (1821), ing. Jaromír Háněl (1577), Martin Jungmann ml., Ondřej Máslo, Bedřich Chaloupka ml., ing. Martin Jungmann (1398), ing. Robert Máslo (1451), Matěj Florian, Petr Hříděl.

Výsledky jednotlivých zápasů:

18. 10. 2009
Medvědi Zvole A - ŠK Řevnice A 5 : 3

08. 11. 2009
ŠK Rakovník B - Medvědi Zvole A 4,5 : 3,5

22. 11. 2009
Medvědi Zvole A - ŠK Příbram Baník A 5 : 3

06. 12. 2009
Český Lev Kolečovice A - Medvědi Zvole A 4,5 : 3,5

17. 1. 2010
Medvědi Zvole A - ŠK Zdice A 4,5 : 3,5

31. 1. 2010
Sokol Hostovice B - Medvědi Zvole A 2,5 : 5,5

28. 2. 2010
Medvědi Zvole A - SK Pyrit Příbram B 3 : 5

14. 3. 2010
Lokomotiva Beroun A - Medvědi Zvole A 2,5 : 5,5

Šachy jsou sportem, kde nerozhoduje věk. Často za šachovnici vidíte letitého kmeta hrát s malým klučínou, který ani dobře nevidí na šachovnici a musí na židli klečet, aby dosáhl na figury. Pro děti je důležité naučit se hrát pomalu. Pokud spolu hrají děti, nechají se často strhnout k bleskovému tempu a než si stačí uvědomit, co tahají, je po partii a ony zbytečně prohrály. Aby se těmto zlovykům odnaučily, k tomu slouží hraní dětí s dospělými. Proto jsme do regionální soutěže sestavili družstvo B složené převážně z dětí a hráčů řidičů. Pokud hrajeme doma, nastupují k zápasům pouze děti. Družstvo B hraje regionální soutěž skupinu E a nastupuje v pětičlenné sestavě.

Na soupisce jsou (v závorce hodnota ELO) - Lukáš Boček (1354), Jaroslav Česánek (1504), Martin Jungmann ml., Ondřej Máslo, Veronika Holubová, Bedřich Chaloupka, ing. Martin Jungmann (1398), ing. Robert Máslo (1451), Matěj Florian, Petr Hříděl, ing. Alice Maatová (1356), Zdeněk Hříděl, ing. Jaroslav Boček, Michaela Tyllarová, Adam Sklenář

Výsledky jednotlivých zápasů:

11. 10. 2009
Dolní Kralovice - ŠK Medvědi Zvole B 2,5 : 2,5

15. 11. 2009
ŠK Medvědi Zvole B - ŠK Pravonín 1,5 : 3,5

29. 11. 2009
Spartak Vlašim C - ŠK Medvědi Zvole B 2,5 : 2,5

13. 12. 2009
ŠK Medvědi Zvole B - ŠK KDJS Sedlčany B 3 : 2

10. 1. 2010
Jawa Brodce C - ŠK Medvědi Zvole B 5 : 0

24. 1. 2010
ŠK Medvědi Zvole B - Kavalier Sázava 1 : 4

07. 2. 2010
Sokol Postupice - ŠK Medvědi Zvole B 2,5 : 2,5

21. 2. 2010
ŠK Medvědi Zvole B - Jiskra Zruč n.Sáz. 1,5 : 3,5

21. 3. 2010
Sokol Benešov B - ŠK Medvědi Zvole B 2:3

Jana Straková

Lukáš Boček na Mistrovství České republiky dětí a mládeže

Ve druhém březnovém týdnu se v Koutech nad Desnou konalo Mistrovství České republiky dětí a mládeže. Medvědi měli jediného zástupce. Do kategorie hochů do 12 let si na podzim na Mistrovství Čech vybojoval účast Lukáš Boček. Lukáš sehrál několik smolných partií, získal 3,5 bodu a umístil se na 21. místě.

Lukáš Boček

Kudy vedly stopy orientáku ve Zvoli?

Na otázky Michaely Řezníkové odpovídá trenér oddílu orientačního běhu ve Zvoli Tomáš Hájek.

Jak ses dostal k orientáku?

K orientáku jsem se ve Zvoli dostal jako k nesplněnému snu z mládí. Pobyt v přírodě mne vždy těšil a s orientací v ní jsem neměl žádné problémy. Při studiu na vysoké škole jsem o tom začal uvažovat, ale pro ostatní aktivity k tomu nikdy nedošlo. Když jsme se přestěhovali do Zvole, hledali jsme s manželkou sport pro našeho syna, a tak znovu ve mně ožila myšlenka orientáku. (Aneb jak rodiče přes své děti realizují to, co sami nestihli). Musím říct, že mne tento sport uchvátil.

Jak začínal orienták ve Zvoli?

Po nastěhování do Zvole se mi do ruky dostala orientačká mapa zdejšího lesa, a tak jsem tady pro sousedy a kamarády začal pořádat malé orientačké závody (tehdy vznikla tradice novoročních orientačků). Adam (syn) byl členem zbraslavského oddílu OB, ale nebyli jsme tam moc spokojeni. Mezitím ve Zvoli jsem se setkal s Jaromírem a Katkou Hánělovými, kteří také běhali orienták, a v mé mysli začal vznikat zdejší oddíl. Impulsem k založení oddílu OB a vlastně SK Zvole bylo spojení se s Jirkou Sladovnickem, který uvažoval o založení oddílu šachu zde ve Zvoli. No a tak to začalo...

Jaké byly první tréninky a jak se postupně měnily?

Tréninky byly vždy zaměřeny na děti ze zdejší školy. Vždy jsem se snažil, aby bylo co nejvíce tréninků venku, tedy v lese a na loukách. Ze začátku byly tréninky více „hravé“, ale pak se čím dále více směřovaly k simulaci závodů, tedy k hledání kontrol v lese. Kvalitativní změnou byla před dvěma lety nová mapa zdejšího lesa, letos to budou elektronické kontroly. Současné možnosti pro trénink ve Zvoli nám závidí většina pražských i středočeských oddílů. V loňském roce začaly na dětské tréninky navazovat i tréninky pro dospělé.

Co je na orientáku nejlákavější?

Asi ta pestrost a dobrodružnost a zároveň volnost, ale hlavně pohyb v krásné přírodě. Žádný závod nikdy není stejný, pokaždé je to v jiném terénu, jinak postavená trať, za jiného počasí ... Vbíháte do terénu, který neznáte a jen z mapy si představujete, jak to tam bude vypadat a kudy poběžíte ... po cestě dolů - za zatáčkou bude mostek přes potok - za ním zabočit doleva do kopce - na vrchu v jámě má být kontrola... a ono to pak tak doopravdy je. Navíc si tempo volíte dle sebe, jak chcete - kdy poběžíte, kdy půjdete, kdy se zastavíte a budete přemýšlet... prostě paráda

Jaký vývoj by měl mít oddíl orientáku do budoucna?

Zájem o členství v oddílu OB ze strany dětí (rodičů) je velký, a to nejen ze Zvole, ale i z okolních obcí. Nutností bude rozdělit dětský trénink na mladší a starší děti. Proto je třeba posílit vedení dětských tréninků. Prvním krokem vidím nutnost rozšíření členské základny dospělých, ze které by se mohli etablovat další trenéři a organizátoři tréninků. Pokud by chtěl a mohl někdo ze čtenářů pomoci, rád jej přivítám.

Jak členové oddílu ovlivňují podobu tréninku?

Já myslím, že velmi. Po tréninku si na mapě ukazujeme, jak se postupy mezi kontrolami měly běžet, jak je kdo běžel - a z toho pro mne vyplývají impulsy pro další tréninky. Navíc sami členové mohou pro ostatní vymyslet a připravit nějakou tréninkovou trať.

S čím nejvíce bojuješ na trénincích?

Já myslím, že tréninky jsou skvělé a probíhají v naprosté pohodě. (Občas nějaké dítě trochu zbloudí, ale do konce tréninku bylo vždy vše v pořádku.). Tady bych hlavně chtěl poděkovat všem vlastníkům a správcům lesa, kteří nám umožňují využít les pro tréninky. Z naší strany zase mohu zaručit maximální ohleduplnost k živé i neživé přírodě. Tak někdy společně v lese.

Kudy vedly stopy wushu ve Zvoli?

Na otázky M.Řezníkové odpovídá trenér oddílu wushu ve Zvoli Tomáš Veselý

Jak ses dostal k wushu?

Moje začátky byly poměrně typické pro nadšence bojových umění. Byl jsem fascinován filmy s bojovou tematikou. Akrobatické kopy a skoky, zbraně a dobrodružství spojené s bojem a sebeobranou. Našel jsem oddíl vedený vietnamským učitelem a později pak čínskou mistryni, pod kterou trénuji již přes deset let. Od boje bělovlasých starých mistrů jsem se dostal až k wushu jako výkonnostnímu sportu a pohledu na svět ovlivněný východní filozofií.

Jak začínalo wushu ve Zvoli?

Již od 18ti let mě bavilo vypomáhat při vedení tréninku začátečníků mojí mistryni. Našel jsem však radost v trénování dětí, díky jejich nadšení a stoupající výkonnosti. Podmínky ve Zvoli mi nadmíru naplnily moje očekávání. Nadšení dětí, zájem dospělých, vstřícnost obce a vedení školy otevřely možnosti pro realizování mých trenérských ambicí a smysluplného naplnění volného času dětí i dospělých.

Jaké byly první tréninky a jak se postupně měnily?

Vzhledem k tomu, že jsem ve Zvoli ještě bydlel, tak jsem se mohl věnovat nadšencům i mimo tréninky, to nám teď v oddíle částečně chybí. Oproti tomu je již propracovanější systém tréninků, četnější soustředění plné zážitků a konečná parta, která se v oddíle vytvořila.

Co je na wushu nejlákavější?

Wushu je atraktivní sport, kdy se spojuje rychlost, vytrvalost, síla i koordinace v rovnoměrném složení. Komplexní a zdravá sportovní příprava se pojí s výchovou, za pomoci tréninku wushu. Pokud se mě povede uvést wushu ve známost natolik, že se nikdo nebude ptát, co to je. Každý bude moci ocenit všestrannost a krásu tohoto sportu.

Jaký vývoj by měl mít oddíl wushu do budoucna?

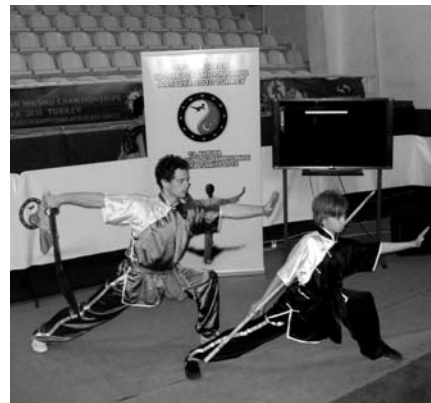
Vytvoření úspěšné závodní skupiny dětí, které by šli příkladem a pomohly mi představit sportovní wushu co největšímu okruhu lidí. Dokázat natrénovat mladé sportovce, kteří budou s úspěchem prezentovat kvalitní wushu na závodech. Nadále vyplňovat volný čas a formovat pohled na svět dětem a mládeži ve Zvoli pomocí sportu a zážitků, ke kterým v oddíle přicházejí.

Jak členové oddílu ovlivňují podobu tréninku?

Naplňováním dlouholetého plánu dochází k tomu, že z volnočasové aktivity se pomalu přechází u některých na výkonnostní sport. Podle toho se i mění podoba tréninku, s čímž jsem nadmíru spokojený. Vliv nadšených dětí je ale natolik velký, že stále přivádí další a další mladší sourozence, takže se v jedné skupině nedostávám z období her a seznamování se sportem. Je to ale rovnoměrnou kompenzací k zapáleným jedincům do wushu, kteří přicházejí po nich.

S čím nejvíce bojuješ na trénincích?

Největší boj často svádíme s počtem nadšených a pohybových dětí versus prostor v tělocvičně. Ale postupně si na to všichni zvykáme a naučili jsme se jakžtakž přizpůsobit. Druhou věcí je, že wushu je u nás stále poměrně neznámý sport, ale mým údělem je ho dostatečně přiblížit alespoň Zvolákům a okolí. Prál bych si, aby bylo bráno jako plnohodnotné sportovní odvětví, kdy se nikdo nemusí ptát, co to wushu je.

13. Mistrovství Evropy ve sportovním wushu 4.–9. 3. 2010

V Turecké Antalyi se letos konalo již 13. oficiální ME ve sportovním wushu. Tato soutěž je vždy jednou za dva roky. Letos poprvé byla soutěž spojena také s Mistrovstvím Evropy juniorů. Těchto soutěží se mohou zúčastňovat pouze národní reprezentační týmy. Na letošní mistrovství přijelo 27 států. V juniorských kategoriích bylo jen několik nejlepších zemí jako je Rusko, Ukrajina, Izrael atd..

Soutěž je již od svého vzniku rozdělena na plnokontaktní zápasy nazývané sanda a cvičení sestav taolu. Vývoj wushu došel tak daleko a tyto základní disciplíny se staly natolik rozdílné, že v žádné zemi není sportovec praktikující sestavy i boj na tak vysoké úrovni, že by se mohl zúčastnit na mistrovství obou disciplín.

Součástí mistrovství je také slavnostní zahájení i když ne v takovém rozsahu, ale přesto připomínající např. Olympijské hry. Každá země zde nastupuje při slavnostní hudbě s vlajkou a názvem státu. Organizátor vybere nějaké tradiční prvky svoji kultury a v krátkých ukázkách se zde představí. Také zde samozřejmě bývá vystoupení hvězd z oblasti wushu. Tentokrát se v plné kráse předvedl Ruský národní tým. Musím uznat, že to byla zatím jedna z nejlepších ukázek ze sportovního wushu, jakou jsem kdy naživo viděl. Český tým byl zastoupen čtyřmi sportovci a to tak, aby se účastnili všech základních disciplín. Naším želižkem v ohni byl juniorský reprezentant Lukáš Boček, který nastoupil v sestavách do 12 let. Já jako státní

juniorský trenér jsem reprezentoval dospělé. Lukáš Boček obsadil v pěstní formě 13. místo z 15ti účastníků, v šavli 9. místo z 11ti a v tyči 11. místo z 11ti. Já jsem se v kategorii severní pěsti umístil na 26. místě z 34 a v šavli jsem byl 11. z 18ti. Medailovou hrdost České republiky zachránila Eva Lišková, která po třech vyhraných zápasech získala zlatou medaili, když ve finále porazila Rusku. Přivezli jsme si plno nových cenných zkušeností. Zažili týden plný aktivního odpočinku a vyvrcholení tréninkového zatížení. Navíc v Turecku bylo okolo 20° C a svítilo celou dobu sluníčko, což přišlo všem vhod vzhledem k tomu, že u nás ještě ležel sníh.

Tomáš Veselý

Kudy vedly stopy šachů ve Zvoli?

Na otázky Michaely Řezníkové odpovídá trenérka začátečníků oddílu šachů ve Zvoli Jana Straková:

Jak ses dostala k šachům?

Sama jsem šachy nikdy nehrála. Moje děti začaly hrát šachy celkem brzy velmi dobře. Když jsem s nimi objížděla šachové turnaje, potkala jsem spoustu lidí, kteří věděli o šachách hodně, ale neměli organizační předpoklady. Proto, když moje děti odrostly, začala jsem nabyté zkušenosti předávat dál. Jsem tedy spíše organizační duší oddílu, která zajistí ostatním trenérům podmínky pro trénování. Umím základní pravidla šachu, mám trenérskou licenci IV. třídy, ale za trenéra ani šachistu se nemohu považovat.

Jak začínaly šachy ve Zvoli?

Šachový klub ŠK Medvědi Zvole byl založen v listopadu 2004. Navázal na šachový oddíl, který ve Zvoli existoval v letech 1978 – 1996. Prvním předsedou se stal Jiří Sladovník, který byl hlavním iniciátorem založení šachového klubu ve Zvoli. Sešla se skupinka nadšenců, kteří měli rádi šachy a chtěli své zkušenosti předat nejdříve svým dětem a potom i jejich kamarádům. Tak se pomalu oddíl rozrůstal.

Jaké byly první tréninky a jak se postupně měnily?

V sezóně 2005/6 jsme pro soutěže dospělých sestavili družstvo A i družstvo B a přihlásili obě družstva do regionální soutěže. Družstvu A se hned v první sezoně podařilo postoupit o úroveň výš - do regionálního přeboru. Naše děti se pravidelně zúčastňovaly regionální žákovské ligy. Počet dětí v oddíle narůstal a začaly se projevovat rozdíly ve výkonnosti. Oddíl

musel řešit zásadní rozhodnutí, zda bude jen kroužkem, kam si děti přijdou zahrát nebo zda umožníme talentovaným dětem další rozvoj v rámci oddílu. Od sezóny 2006/7 jsme proto začali spolupracovat s kvalitními trenéry s obrovskými zkušenostmi Ladislavem Smejkallem a Davidem Kubečkou. Jejich péče se projevila na výsledcích našich dětí.

Co je na šachách nejlákavější?

Šachy učí soustředění, promýšlet si věci dopředu a zvažovat následky svých kroků, zvládat svoje emoce a hlavně trénovat psychickou odolnost. Jsou to vlastnosti, které člověk potřebuje v každodenním životě. Šachy jsou sportem, který není striktně rozdělen na věkové kategorie. Mohou spolu rovnocenně hrát dospělí i děti. Na rozdíl od jiných sportů, ve kterých, když dostanete jeden gól, můžete dát další dva a výsledek obrátit, tak chyba v šachách znamená prohrát partii. Toto pravidlo ale platí jen pro zkušenější hráče. V soutěžích dětí se šance na vítězství přelévá během partie ze strany na stranu. Kdo udělá méně chyb, má větší šanci vyhrát.

Jaký vývoj by měl mít oddíl šachů do budoucna?

Oddíl je zaměřen na širokou veřejnost. Chceme přilákat zájemce o šachy všech věkových kategorií z širokého okolí. Talentovaným hráčům zajistit kvalitní tréninkové podmínky. Ostatním poskytnout útočiště, kam budou moci přijít jen tak si zahrát. Celý oddíl je postaven na práci dobrovolníků, kteří svou práci dělají bez nároku na odměnu. Členské příspěvky jdou na nákup šachových potřeb a literatury. Pouze trenéři talentovaných hráčů dostávají za svou práci odměnu. Pokud budou existovat nadšen-

ci, kteří jsou ochotni věnovat svůj čas, a sponzoři, kteří nemohou věnovat svůj čas ale peníze ano, bude oddíl fungovat. Velkou oporu máme také v rodičích našich svěřenců, kteří zajišťují dopravu dětí na turnaje.

Jak členové oddílu ovlivňují podobu tréninku?

Pokud jdou hráči výkonnostně nahoru, tak se jim snažíme poskytnout kvalitní tréninkové možnosti. Máme nyní tři dny, kdy se setkáváme. V úterý jsou tréninky pokročilých hráčů, v pátek začátečníků a v neděli večer je klubovna k dispozici pro volné hraní a rozbor partii. Téměř každou sobotu a neděli se koná nějaký turnaj či zápas družstev.

S čím nejvíce bojuješ na trénincích?

Tréninky pokročilých hráčů běží bez problémů. Páteční tréninky začátečníků máme rozděleny na tři skupinky podle věku a výkonnosti. Skupinka předškoláků a dětí první třídy se seznamuje se základními pravidly šachové hry a řeší jednotlivé úlohy. Skupina dětí druhé až čtvrté třídy již zvládá základní pravidla a učí se jednotlivé šachové motivy, řeší šachové úlohy na dva tahy. Skupina starších dětí probírá zahájení a šachové úlohy na více tahů. Každá skupina má svého trenéra. Pokud zjistíme, že některé dítě výkonnostně převyšuje ostatní, automaticky ho přeřazujeme do vyšší tréninkové skupiny.

Protože se trénink odehrává v jedné místnosti, je problematické udržet klid a pozornost dětí. Mladší děti jsou také dříve unaveny, a proto prokládáme trénink soutěžemi a různými úkoly. Přestože jsme na tréninku tři trenéři, jsme vždy rádi, když přijde vypomoci někdo z dalších dospělých členů oddílu a některé hyperaktivní děti zabaví.

Zveme jednotlivce i celé rodiny na

12. ZVOLSKÝ ORIENTAČNÍ BĚH**Termín:** Neděle 16. 5. 2010 – sraz 9.30 až 10.00 hod.**Místo:** Start a cíl bude na rohu lesa západně od křižovatky ulic Březovská – Kolmá (cesta bude z křižovatky značena; cca 400m)**Co s sebou:** Sportovní oblečení (doporučujeme dlouhé nohavice), sportovní obuv a **hodinky**. Buzola se hodí, ale není nezbytná. Hlavně však dobrou náladu a sportovního ducha.**Program:** Běh nebo jen příjemná procházka zvolským lesem.**Na výběr budou následující tratě:****„Linie“** procházka (může být i běh) po značené trati – pro děti do 10 let a rodiny**„Scorelauf“** **trať s volným pořadím kontrol:** cílem tohoto závodu je navštívit co nejvíce kontrol v časovém limitu jedné hodiny. O výsledku rozhoduje počet kontrol, v případě rovnosti pak nižší čas.**Časový harmonogram:**

9:30 – 10:00 prezentace účastníků, dohlášky

10:05 pokyny k závodu

10:10 start prvních závodníků

11:50 předpokládané vyhlášení výsledků

Startovné: Pro přihlášené do 14.5.2010 je 30Kč, pro přihlášené na místě 40Kč**Přihlášky:** Poslejte nejlépe mailem na ob@skzvole.cz nebo SMS na 603 858 303. Pro zajištění map prosíme o potvrzení Vaší účasti do 14.5.2010 (tel., mail). Na místě je možno se dohlásit pouze do počtu volných map.**Občerstvení:** Pro přihlášené závodníky do 14.5.2010 je po závodě připraveno občerstveníVíce informací naleznete na www.OB-Zvole.cz.**Oddíl pořádá nábor nových členů – děti i dospělých. Tak přijďte!**

Za oddíl OB Tomáš Hájek

Přijďte si zahrát kuličky!

Kluci a holky, umíte hrát kuličky? Tátové a dědové, rozdáte si to se svými potomky, ale i mezi sebou? Maminky a babičky jsou samozřejmě taky vítány – navíc která z Vás by nevyužila šanci trumfnout druhé pohlaví? Nevíte kdy jste kuličky hráli naposledy a chtěli byste si vše oživit?

Pak jste vítáni na 3. ročník turnaje

0 přeborníka Zvole pro rok 2010

Potřeba budete pouze sadu svých kuliček - doporučuji se dvě až tři sady barev (neprohrajete je, jen pro barevné rozlišení se soupeřem). Kulička může být vyrobena z libovolného nekovového materiálu, průměr kuličky nesmí být větší než 16,5 mm. Soutěžící je povinen na požádání pořadatele předložit své kuličky ke kontrole (více viz. oficiální pravidla kuliček). Na požádání kuličky i zapůjčíme.

Termín turnaje: neděle 25. dubna**Prezentace:** 13:30–13:50**Kategorie:** Do 10 let věku a od 11 let nahoru neomezeně**Začátek turnaje:** 13:00 a trvání do cca 16:00**A kde vlastně?** Na návsi, v prostoru bývalé zastávky (centrum pouti a cirkusu)**Systém turnaje:** Dle počtu hráčů, buď do tabulky nebo vyřazovacím systémem**Startovné:** dobrovolné

Pravidla: hraje se ve dvojicích na jeden důlek od házeací čáry - 7,5 metru od důlku a hráč hází k důlku svých 5 kuliček. S cvrkním do důlku začíná hráč, který má více kuliček v důlku, při rovnosti pak ten, kdo má svou kuličku blíže důlku. Cvrknat do důlku může hráč libovolnou svou kuličku na hřišti. Vítězem hry je hráč, který do důlku cvrknutím poslední svou kuličku na hřišti. (hráč hraje pouze své kuličky). Zápas se hraje na dvě vítězství. Cvrknutím (cvrknutím, cvrknem) se rozumí pohyb pouze jednoho prstu jedné ruky (hráč se smí kuličky dotknout pouze tímto prstem), přičemž dochází ke kontaktu s jednou hráčovou (nikoli soupeřovou) kuličkou a následně ke změně její polohy. Tato kulička však může trefit kuličku (kuličky) soupeře. Bude předvedeno na místě samém. Antidopingové kontroly nebudou prováděny....

Zve vás pořádající Země Nezeme o.s., www.zeme-nezeme.cz

Zveme jednotlivce i celé rodiny na

VIII. ZVOLSKÝ BĚH

Propozice

Termín:

sobota 15. 5. 2010 v 10:00 hodin

Místo:

u lesa v Březovské ulici – start a cíl

Pořadatel:

Školská, sportovní a kulturní komise OÚ Zvole ve spolupráci s SK Zvole

Činovníci:

Ředitelka závodu: Iva Pudichová
Hlavní rozhodčí: Slávka Ročňáková
Startér: Tomáš Salinger
Zpracování výsledků: Marcel Pudich
Autor tratí: Karel Matzner
Zdravotní služba: Mudr. Katarina Hánělová

Přihlášky jednotlivců, partnerských dvojic a rodin:

předem na přihlašovacích listech v ZŠ, MŠ, Sokole (hřiště) a na OÚ ve Zvoli, předem telefonicky u Marcela Pudicha na 257 761 710, 602 432 922, nebo e-mailem: mpudich@volny.cz, pro příchozí v den závodu v prostoru startu nejpozději do 9:00 hodin

Prezentace a vyzvednutí startovních čísel:

pro přihlášené v místě startu, nejpozději 30 min. před startem kategorie, pro příchozí v místě startu nejpozději do 9:00

Startovné: dobrovolné

Tratě: vedou po zpevněných cestách, lesních a lučních pěšinách s mírným převýšením

Vyhodnocení: první tři závodníci v každé kategorii obdrží diplom a medaili. Dále bude vyhodnocena nejrychlejší partnerská dvojice (součet času ženy na trati 2150m a muže na trati 4 300m) a nejpočetněji zastoupená rodina

Předpis: závodí se podle pravidel atletiky a tohoto rozpisu

Poznámka: pořadatelé si vyhrazují právo úpravy časového pořadu startů podle počtu přihlášených v jednotlivých kategoriích

Časový pořad, kategorie a délky tratí:

10:00	Zahájení závodu	nar.	
10:05	Děti do 4 let	2006–2008	50 m
10:15	Předškolní děvčata	2004–2005	200 m
	Předškolní hoši	2004–2005	200 m
10:30	Mladší děvčata	2002–2003	600 m
	Mladší hoši	2002–2003	600 m
10:45	Starší děvčata	2000–2001	800 m
	Starší hoši	2000–2001	800 m
	Mladší žákyně	1998–1999	800 m
11:00	Mladší žáci	1998–1999	1500 m
	Starší žákyně	1996–1997	1500 m
	Starší žáci	1996–1997	1500 m
11:15	Vyhlášení výsledků dětí		
11:30	Dorostenky	1993–1995	2150 m
	Dorostenci	1993–1995	2150 m
	Ženy do 34 let	1976–1992	2150 m
	Ženy 35 let a starší	1975 a dříve	2150 m
	Muži do 39 let	1971–1992	4300 m
	Muži 40 let a starší	1970 a dříve	4300 m
12:10	Vyhlášení výsledků		

Pojďte se s námi proběhnout jarní přírodou!

PhDr. Slávka Ročňáková
hlavní rozhodčí

Mgr. Iva Pudichová
ředitelka závodu

Vydává obec Zvole. Noviny vycházejí neperiodicky a jsou umístěny také na www.zvole.info. Nevyžádané rukopisy, kresby a fotografie se nevracejí. Otištěné příspěvky neprocházejí odbornou jazykovou úpravou a u datových souborů kontrolou. Názory přispěvatelů se nemusí nutně shodovat s názory redakce. Redakční rada: Jaromír Vitvar, Marcel Pudich, Jan Stoklasa, Vladimír Zápotocký. Kontakt a příjem inzerce: Obecní úřad Zvole, Hlavní 33, 252 45, telefon 257 761 721, fax: 257 760 327, mail: podatelna@zvole.info uzavěrka příštího čísla 3.6. 2010.